

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

In țară, pe an . . . . 20 lei
„ streinătate . . . . 40 „

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACTIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3

EPOCA

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Pagina III-a, linia 30 bani
„ IV-a, „ 15 „

INSERȚIUNI și RECLAME, linia corp 8, 2 lei

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3.

Falsurile „Voinței Naționale”

TRĂDĂRILE LUI STURDZA

A jucat, de la 1893 la 1895, rolul de agent provocator față de Români din țară și de peste frontiere.

A făcut la 13 Octombrie 1895 umilitoarele scuze de la Iași.

A dezbinat partidul național român din Transilvania și Ungaria.

A ruinat Liga culturală.

A decorat pe Ieszenszky, sburul Românilor.

A refuzat, încă de la Aprilie 1896, renta școlilor romine din Brașov.

A dat guvernului unguresc acte și informațiuni ca acesta să poată închide școlile din Brașov.

A ruinat învățământul național român în Macedonia, închizând și consulatul nostru din Bitolia.

MAI UNGURI DECÎT UNGURII

Ziua de Simbata 12 Septembrie va nota în analele ziaristice ale acestei țări, era canalilor și a nerușinaților cari, prinși asupra faptului ca niște borfași ordinari, tot ei țipă și strigă cu o obrăznicie nemaiauzită: trădare și hoție!

Istoria cu hoțul care, urmărit de lume și de poliție, fuge strigând *puneți mina pe hoț*, a rămas palidă față cu nerușinarea celor de la *Voința*. Povestea femeii rele care, prinsă în mișcarea ei, ia o prăjină și aleargă prin sat, apostrofând cu epitetul de putana pe femeile cinstite, rămâne o simplă farsă față cu putaneria celor de la *Voința*.

Încă nu s'a văzut în presa română — și putem afirma în presa întreagă — cazul ca niște mizerabili prinși cu falș și cu minciună, să strige tare, cit le poate lua gura: eată dovada nevinovăției noastre și a vinovăției celor nevinovați!

Un sentiment de adincă repulziune te cuprinde față cu ast-fel de necinstiți, mai necinstiți decît prostituata din casele publice, mai murdară de cit pezevenchiul care trăește din carnea unei femei robite.

Dar ceea-ce revoltează poate și mai mult — dacă este cu puțință ca ignobili de la gazeta guvernului să mai poată revolta — este cinismul putred al unei întregi cohorte de aventurieri cari iau drept cuvânt de evanghelie și se apără cu ce?.. Cu comunicate ungurești în chestia națională, cu manoperile lui Ieszenszky în chestie de rominism, injurând biserica romină de acolo, batjocorind clerul și pe Mitropolitul de la Sibiu, în numele lui Ieszenszky și al gazetelor ungurești!

Această rușine i-a fost dată mizerabilului de Sturdza, după ce trei ani în șir a dus campania cea mai violentă naționalistă și după ce a injurat în mod infam pe Unguri.

Ieszenszky, însuși Ieszenszky nu are curagiul ca să dezmintă pe Mitropolitul Roman, nu are nerușinarea să spună în comunicatele sale că rescriptul este falș sau că nu a fost trimes de la președinția consiliului de miniștri. Ieszenszky abea îndrăznește a balbăi că acel rescript a fost trimes fără știrea lui Bánffy și de un funcționar care nu era tocmăi, tocmăi în drept să o facă.

Ei bine, mizerabilii de la *Voința* au obraz mai gros de cit însuși Ieszenszky, iar în chestia națională și rominească sunt mai unguri de cit Ungurii.

Acele respingătoare reptile îndrăznesc să sprijine pe Ieszenszky, pentru a calomnia pe Mitropolitul român. Ei neagă și tăgăduiesc cuvîn-

tu și scrisul Rominilor din întregul Ardeal, pentru a se apăra cu proza infamă și trădătoare a lui Ieszenszky!..

Triste zile am ajuns. Este decăderea ultimă la care un mizerabil poate să ajungă.

Ieszenszky să ajungă a lua apărarea lui Sturdza!! Ieszenszky să se milogească, ca să arunce cîteva cuvinte de scăpare naționalistului Sturdza! Iar acesta, ca un ciine flămînd care nu a mîncat de o săptămîină, să se arunce asupra fărâmiturilor de vorbe și să le inghiță cu lacomia unui desperat!..

Ieszenszky luat de marlor și dovada de Sturdza, că nu a tradat interesele Rominilor!!

Ieszenszky dînd certificat de patriotism lui Sturdza și apărîndu-l în contra acuzării de trădare!!

Dar acest lucru este nemaipomenit! Și să se găsească în țara rominească un om — un mizerabil — și o gazeta — o foae perdută — care în chestia națională, aici în București, aici în fața lumii înmărmurite, să îndrăznească a invoca autoritatea unui Ieszenszky, și a batjocori cuvîntul și bătrînețea Mitropolitului român din Sibiu, precum și onoarea eforilor celor mai vechi școale rominești din Transilvania!!!

În ce timpuri ne aflăm!! Dar acești oameni nu mai au teamă de nimic, nu mai au rușine de nimeni.

Nu era destul decorarea lui Ieszenszky, lumea naivă a crezut atunci că această decorare s'a făcut prin surprindere. Astăzi se vede că Sturdza l-a decorat pentru a-și face un marlor pe care să-l exhibeze de cite ori va comite vreo infamie. Ieszenszky este mina dreaptă a lui Sturdza în lupta contra Rominilor de dincolo.

Ceva mai mult. Gazetele de dincolo ne aduc știrea pozitivă, că rescriptul în chestie a fost scris și trimes de Ieszenszky din cabinetul primului ministru. Cum că Ieszenszky este autorul, aceasta reese și din scrisoarea părintelui *Voința*, unde se spune că lamuririle ce i le cerea Mitropolitul Miron erau destinate pentru d. Șandor Ieszenszky, care trebuia să vină să le capete în persoană.

Apot ce fel de mizerabili trebuie să fie aceia cari știu lucrul, cari știu că persoana care fără știrea lui Bánffy a conceput rescriptul este Ieszenszky, și totuși să afirme că acea persoană nu avea, nici nu are vre-o autoritate în asemenea chestii?

Dar cine nu știe că Ieszenszky este șeful biurolului naționalităților, biuroa care atîrnă direct de președinția consiliului de miniștri, și că nimic nu se face în regatul ungar, în materie, fără ca să nu pornească de la Ieszenszky?

Și se poate un act mai autentic, mai important și mai oficial de cit acela care pleacă de la biurolul lui Ieszenszky?

Mizerabili, mizerabili, mizerabili!!

TOT CA ÎN CHESTIUNEA MITROPOLITANĂ

Lumea a rămas uimită de nerușinarea susținătorilor lui Sturdza.

După ce acest mizerabil a trădat cauza națională, după ce trădarea lui a fost dovedită prin acte, după ce s'a dovedit existența actelor pe care au fost siliți s'o recunoască chiar și Ungurii — patronii și complicii lui Sturdza — după toate astea, susținătorii mizerabilului se apucă încă și de falsuri.

Procedarea colectivităților în Ches-

Protectorul și protejatul

Dim. Sturdza: Scapă-mă, te rog, salvează-mă!
Ieszenszky: Mîi cinădjak? Nem tudom! (Ce să fac? Nu pot!)

tiunea aceasta e în tocmăi ca procedarea lor în chestia mitropolitană.

Tot așa de ticăloșește, tot așa de nerușinat, tot cu atîta orbire au procedat și atunci.

Au călcat sfințele canoane, au călcat legi, au siluit conștiință, au lovit Biserica. Ca să-și acopere infamia, au eșit apoi la mîidan cu falsuri.

Iși inchipuiau că poporul român e limpit și lipsit de ori-ce simț moral și au declarat chestiunea sfîrșită, tocmăi atunci cînd ea era mai arzătoare, cînd frămînta mai amarnic conștiința națiunii.

Așa fac și acum, în chestiunea națională. Colectiviștii împing cinismul dincolo de ori-ce margine, inchipuindu-și că prin aceasta vor izbîui să-și astupe crima.

Ei bine, le prezicem același sfîrșit. Colectiviștii vor fi confundați și, de astă dată, cufundați definitiv.

Situațiunea politică

Demisie și concediu. — Cestlunea remanțerei ministeriale.

Știrile cele mai contrazicătoare circula de citeva zile asupra situației, înregistrate unele și de o gazetă guvernamentală scrisă în limba franțuzească. Aceste știri, în mare parte din sorgine guvernamentală bine informată, ne arată pînă la evidență, că însuși guvernul nu e în clar cu situația sa.

Un guvernamental fruntaș, vicepreședinte al Camerei, a binevoit să ne dea următoarele amănunte asupra situației actuale a guvernului, situație care se va prelungi pînă după întoarcerea Regelui.

Demisie și concediu.

Iată acea situație:
D. Sturdza știe de mult că d. Gogu Cantacuzino e decis a demisiona în mod trevocabil din minister; în consecință, a făcut apel la concursul d-lui Eugen Stătescu, care i a făgăduit în mod vag.

Vineri după amiază d. Gogu Cantacuzino a trimis d-lui Sturdza demisiunea sa. Cum însă primul ministru are cuvînt de a crede, că în ultimul moment d. Stătescu va refuza să intre în cabinet, și în acest caz nu va avea pe cine să ia în minister în locul d-lui Gogu Cantacuzino, a decis ca să respingă demisiunea acestuia și să i dea un concediu de două luni.

Cestlunea remanțerei ministeriale

Noi concediu al d-lui Gogu Cantacuzino se interpretează ast-fel:

Sturdza vrea să câștige timp, spre a putea face remanierea în condițiuni cari să mai ridice puțin prestigiul guvernului. Așa, dacă după întoarcerea Regelui va putea determina pe d. Stătescu să intre în cabinet, atunci va da curs demisiunii d-lui Cantacuzino. Contrar însă,

va amîna remanierea pînă după alegerile comunale, și guvernul va merge în naștere, așa cum se află constituit ast.

Aceasta ar fi situația adevărată azi, după guvernamentală bine informată.

CRONOLOGIE

28 Aprilie pînă la 6 Septembrie. — Guvernul declară că rescriptul nu există, că d. Take Ionescu a fabricat el pîlea cîtită în Cameră.

6 Septembrie. — Se publică scrisoarea preotului *Voința* și aceea a Mitropolitului Miron.

8 Septembrie. — Guvernul recunoaște, prin *Voința*, că s'ar părea că și al dollea rescript ar exista, însă susține că acest act e spre lauda lui Sturdza.

9 Septembrie. — *Voința* recunoaște din nou gravitatea actului, dar îl declară falș și cere să dăm fotografia actului.

10 Septembrie. — *Voința* continuă să susție că actul e falș, mărturisind că alt-fel acuzațiile lui ar fi grave, și adaugă: «În tot cazul, dacă de la guvernul ungar emană actul... actul e calomnios.»

11 Septembrie. — Ieszenszky dă un comunicat care confirmă existența actului, zicînd: «Rescriptul în chestiune a fost conceput, fără neli o însărcinare oficială și numai din inițiativă privată, de către o persoană care nu face parte de tot, în mod strîns, din președinția consiliului de miniștri.»

În aceeași zi, «*Voința*» ne mai putînd susține că actul e falș, susține acum că el e spre lauda lui Sturdza.

Funcțiunile maghiare

Cine-va care a călătorit prin Spania imf povestea că acolo pentru fie-care post sunt trei feluri de funcționari:

Honorant, care nu fac nimic, dar cari prin pozițiunea lor onorează funcția la care sunt numiți;

Representant, care iarăși nu fac nimic dar cari reprezintă, la ocazi, postul — și în fine sunt biții funcționari cari duc greul.

Tot sunt plătiți și încă reprezentant și honorant (rog pe aceia cari știu limba spaniolă să-mi lerte spaniolească) mai gras.

Se pare că fericita stare de lucruri din țara hidalgilor domnește și în nu mai puțin fericita Ungarie, dacă e să judecăm după ultimul comunicat al lui Ieszenszky.

În adevăr, în acest comunicat se spune că actul incriminat de «fals» a fost conceput «de către o persoană care nu face parte de tot, în mod strîns, din președinția consiliului de miniștri unguresc.»

În Ungaria adică sunt funcționari: cari fac parte de tot, în mod strîns cari nu fac parte de tot, în mod strîns cari fac parte, în mod strîns cari nu fac parte în mod strîns cari fac parte; și în fine restul muritorilor unguri cari nu fac parte de loc...

Iată la ce caraghiosleuri se expun tot aceia cari vor să încerce lucruri foarte clare.

TRIBUNA LITERARA

Impresii de la Congres

Era a doua zi a Congresului din Tulcea. De dimineață avusesc loc în acele magazii memorabile o ședință din cele mai plătitoare și mai sterpe. Verificări de socoteți, chestiuni de onoare, deslănțuirii de patimi, tot ceea-ce poate provoca o discuție lungă, monotonă și fără nici un rezultat practic.

Urmase apoi o conferință a studentului Const. Popescu, despre *Sociologia Dinamică*, singura lucrare serioasă și conștiințioasă din tot timpul congresului al XIX, dar roșită puțin cam monoton, și ascultată de un număr restrîns de studenți.

După ședință veni masa, cu o oare care tendință de ameliorare față de cea din ajun.

Noi, trimișilor presel, ni se aranjase o masă aparte, oare cum mai îngrijită, chiar pe țărmul Dunărei.

Acolo, în colțul mesei aceleia, s'au pus temelile unui cerc de citiva prieteni, s'a stabilit o legătură mai intimă între citiva confrăți și amici, spre a colora mai viu vremea pe care trebuia să o petrecem în Tulcea și care la început se arăta într'o perspectivă foarte puțin vrednică de atențiune.

Din acest cerc făcea parte poetul Nanu, amicul Piron (colaborator la această *Tribună*), corespondentul *Adevărului*, un corespondent al unui ziar eșan, și o domnișoară studentă și ziaristă, redactoare la unul din cele mai răspindite ziare ce apar în a doua capitală a țării.

O ziaristă! Iată un lucru afară din cale curios pentru mine; o femeie care venea în cercul nostru, singură, fără alt sprijin real de cit al inteligenței și talentului său. Știu destul de bine ce este studenta romină și, deci, curiozitatea mea, ca și a tuturor celorlalți, era destul de explicabilă; asemenea și nuanța de zefemea cu care începuserăm vorba cu dînsa.

Peste cite-va minute, însă, trebuie să deschidem niște ochi mari (nu atît de mari cit ai con-surorilor noastre) și să punem lacătul la zefemea, căci în fața noastră s'ridică o ființă a cărei pătrundere și finețea intelectuală nu mai îngăduia neîncrederea.

După masă, cercul nostru ho'ari să meargă pînă afară din Tulcea, pe colina care predomină tot orașul, și pe care se ridică monumentul comemorativ al Dobrogei. Pe la orele două și jumătate pornirăm, pe ulițele Tulceli, spre țănta noastră, minunându-ne la fie care pas de clădirile curioase cari se ridicau de o parte și de alta a ulițelor. Casele se fac p'acolo din pămînt uscat, nears, prins într'un fel de pîianță.

Un sindigen? ne spune că aceste clădiri se înnoesc anual și sunt ridicate în vederea ernel.

O altă curiozitate a Tulceli, este remarcabilă cîtătime de praf care domnește pe ulițe. Dar, nu e un praf cum se poate vedea pe drumurile de prin județele noastre, ci un praf nisipos, gros de două palme, în care ghiata și se afundă toată, și în care înoli ca într'o mocirlă de pe la marginile Capitalei noastre.

Cu cliu cu val răzbrîm prin aceste «fluvii» de praf și ajunserăm la monument. Pînă acum s'a pus numai piedestalul și soclul; spre apus de el e o gheretă goală în care se vede că păzeau înainte soldații, căci am găsit pe pereți, o mulțime de acilături cu creionul, între care una: «S... N... soldat din regimentul... compania... am suferit și eu aici, așa cum să nu suferi nici dușmanii mei!»

De pe colina monumentului se vedea una din cele mai fermecătoare și mai variabile priveliști. Tot orașul se desfășoară la picioarele colinei, în cotul Dunărei, strîns între două șiruri de dealuri. Pe coama unuia din aceste dealuri v'ro două spre-zece miori de vînt și învîrteau poeticele lor aripi pe fondul albastru al celui mai senin cer.

La spatele colinei, spre Nord, dincolo de fâșia alb-albastru a Dunărei, se vedea Ismailul, cu casele lui albe, cu turnurile bisericilor, vâpsite în verde. Dunărea făcea spre apus chenarul acestui splendid tablou.

Am stat acolo sus la monument v'ro oră și jumătate, extaziati de marea artă a naturii, ascultînd șoaptele vîntului care le fura din Dunăre și cu o deosebită complexență (poate pentru companioana noastră) ni le aducea pe aripile lui.

Noi, hărtații, stăleam jos pe cite o piatră, iar domnișoara mai neobosită, în picioare, cu fața în vînt, se uita cu ochii albaștrii la Dunăre care și urma drumul în seculara sa nepăsare.

Nevoii să ne întoarcem îndărăt, scoborîrăm coasta cea repede a colinei, și trecînd prin niște grădini de legume, ajunserăm la țărmul Dunărei. De acolo o luărăm în jos, urmîndu-ne mereu înapoi la acest loc care ne hărăzise atîte senzații multiple și neuite. Cînd ajunserăm la magaziele — sofragerie, dedea în amurg; masa însă nu era gata.

Ne scoborîrăm din nou la țărm și, urcîndu-ne într'o barcă pornirăm să facem o plimbare pe Dunăre. Soarele apunea, stu-

DIVERSE

DIN CAPITALA

Sinuciderea din Str. Clocotarilor vechi. — Eri, pe la orele 12 din zi, d-na Eufrosina G. Săvulescu, din strada Clocotarilor vechi, 17, a încercat să se sinucidă, absorbind o mare cantitate de chibrituri, — 6 cutii; — dizolvate în apă.

Efectul fiind combatut imediat, ori-ce pericol a fost înlăturat.

Reporterul nostru, care din întâmplare se afla în acea stradă, a vădit pe fața ei o stare de suferință și de tulburare a minții, a vădit că ea se lăsa să fie purtată de vântul care se învârtise cu ea al casei, relative la cauza acestui disperat act.

Se zice, — aceasta o spuneau și mulți din curioși, — că viața pe care o ducea d-na Săvulescu, în casă, îi era insuportabilă.

Arsă de vie. — O mare nenorocire s'a întâmplat ieri, la orele 3 și jumătate, în strada Biserica Amzei, la casele cu No. 17, locuite de familia Oțeleșanu.

Pe cind Paraschiva Ion Ghica, în vîrstă de 13 ani, fîca doicei Ana, voia să încălzească niște terobentînă, a aprins focul cu un chibrit, pe care, din greșală la aruncat în vasul în care se afla terobentînă.

Imediat o explozie puternică se produsese și fața tinerei fete fu cuprinsă de flăcări. Terobentînă luase foc.

La tipetele desperale ale victimei sosiră mama ei și o soră mai mare, Maria, dar era prea târziu. Mat tot corpul îi era aproape carbonizat. După ce au reușit să stingă flăcările, năfericita fată a fost trimisă în îngrijirea spitalului Filantropia, într-o stare foarte gravă, de abia respirînd.

După chinuri grozave, Paraschiva Ghica a încetat din viață aseară, la orele 9 și jumătate.

Bătut și jefnit. — Două vestii pungași și hălăuși, «spaima mahalalei» cum îi numesc rapoartele poliției, Badea Pirvu, din strada Măgurele 47, și prietenul lui de pungași Mitică Dumitrescu, din fundatura Bătrînilor, 20, găsind, ieri, pe cîmpul Filaretului pe precepul Scarlat Ion și sfînd că numitul are ceva parale, i-au căutat pricină din senin și i-au luat la bătaie.

Cu sistema lor de pungașie, în timpul bălăii, unul din pungași n-a sustras punga în care avea 200 lei și a luat-o la sănoașoa. Din fericire, însă, pungașii au fost prinși și arestați; nu au avut timpul să se urce în trenul ce pleca spre Giurgiu, pungașii fiind prinși în gara de Nord.

Joe de-a sinuciderea. — Într'adevăr, e nimerit titlul acestui fapt divers. Căci a voi să se sinucidă cu chibriturile demodate, înseamnă să te joci de-a sinuciderea.

Așa a făcut femeia Maria Grünberg, soția lui Jacques Grünberg, din strada Frumoasă No. 39.

Dar... spre năfericirea tinerei femei, căci avea vreo-25 ani, chibriturile dizolvate în apă, și încă filtrată, — căci de-ar fi fost de-a lui Robescu cu microbul tot mai era ceva, — nu au avut efectul dorit, așa că durerile de stomac au mai făcut o iluzie femeii că într'adevăr s'a sinucis. Incolo nimic.

Apă, lapte, untdelemn, și femeia și-a revenit în simțire, sănătoasă, teafără ca și mai înainte.

Canza acum: certuri în familie, — poliția spune ast-fel.

Căleat de căruță. — O bătrînă femeie, Uta Ion Efimie, din strada Mecetu 44, fiind căleată de căruța tîrîndu-l Dumitru Ion, din comuna Strimba, Vlașca, pe bulevardul Colței, roatele i-au rupt piciorul stîng și mîna dreaptă.

De abia puțind vorbi, bătrîna femeie fiind ridicată de trecători, a fost transportată, într-o stare desperată, la spitalul Colței; cărușarul Dumitru Ion, fiind prins de curioșii ce se adunaseră în jurul acestei dureroase scene, a fost trimis, cu un gardist, secției din apropiere.

DIN ȚARA

Focul din Odobești. — Corespondentul nostru din Odobești ne anunță că un puternic incendiu s'a declarat, în ziua de 11 trecut, la oficiul poștal din localitate.

Focul a luat naștere de la o rachetă pe care niște tineri au aruncat-o greșit și ale cărei scînteii au întîlnit niște fin depus în podul oficiului. Din această cauză, alte 12 case au fost prada flăcărilor.

Tîrziu, a doua zi de abea, focul a putut fi localizat.

Păgubele sunt însemnate.

Un maniac. — Joui seara, toți cetățenii de la cafenea «Universel» din Brăila, au fost surprinși vînd pe institutul colectivist Petrovici venind în fruntea a 30-40 țărani soldați desconcentrați, și în fața «Universelului» adresindu-se țărănilor, le zise: sunteți liberi a merge pe la casele voastre, iar aceștia strîdnind militărescul: «Să trăiți!»

Ofițerii cari se aflau la «Universel» după cum spune Mesagerul Brăilei, nu și-au putut explica faptul colectivistului Petrovici de cît ea o faptă a unui maniac, căci ocupînd în rezervă gradul de sergent putea să desconcentreze oamenii săi la gară, sau în ori-ce alt loc, afară de piața «Universel», care este plină de lume la acea oră.

Afacerea Dreyfus

DEPEȘILE DE ERI

Revizuirea procesului

Paris, 12 Septembrie. — Comisiunea consultativă a ministerului justiției s'a împărțit în două fracțiuni egale «3 voturi pentru revizuire, și 3 contra.» Adoptînd jurisprudența parlamentară, ea a emis un avis defavorabil revizuirii, dar guvernul, considerînd răspunderea ce-și ia în deciziunea de luat, a amînat-o pentru luni, pentru ca consiliul să poată fi complet.

Paris, 12 Septembrie. — D-nii Wiger și Peytral au fost rechemăți la Paris, pentru a asista la consiliul de Luni.

Se asigură că d. Sarrien ezită să treacă peste deciziunea comisiunei consultative, pe cind d. Brisson, sprijinit de d-nii Bourgeois și Delcassé, insistă pentru revizuire, spre a pune capăt agitațiunii ce domnește în țară.

Paris, 12 Septembrie. — Informațiunile particulare zic că în momentul cînd s'a aflat votul comisiunei, s'a crezut că cei trei membri ostili erau cei trei consilieri de la Curtea de casație, și că cei trei favorabili erau cei trei directori de

la ministerul de justiție. De și se păstrează secretul, totuși un svon persistent zice că cei trei membri favorabili revizuirii ar fi doi directori și un consilier.

In cercurile politice se presupune că amînarea deciziunei consiliului de miniștri, în privința revizuirii, avea de motiv și teama de manifestățiunile sgomotoase cu ocazia meetingului organizat pentru mîine de d-nul Déroutède, precum și faptul că consiliul ar avea să se pronunțe asupra cesțiunei de a se ștîd acă carta-poștală (petit-bleu), în privința căreia Picquart trebuie să fie urmărit ca falsificator în fața unui consiliu de rebel, trebuie alipită dosarului Dreyfus, care trebuie supus Curții de casație, sau dacă trebuie separată și trimisă îndată parchetului consiliului de rebel.

DEPEȘILE DE AZI

Destăinuirile lui Esterhazy

Londra 14 Septembrie. — După destăinuirile lui Observer, Schwartzkoppen n'a văzut nici odată borderoul. Un agent al biroului de informațiuni l'a dat portarului ambasadei germane care ar fi fost un spion francez; — portarul l'a dat unui alt agent care l'a remis biroului de informațiuni, unde a fost înregistrat ca document emanînd de la ambasada germană.

După Weekly Dispatch, Esterhazy nu a părăsit Londra. El și-a schimbat numai locuința ca să scape de urmăririle agenților francezi.

Londra, 14 Septembrie. — Observer publică niște destăinuiri ce ar emana de la un personagiă la care a locuit Esterhazy la Londra. Esterhazy i-ar fi comunicat că el este acela care a scris borderoul după cererea colonelului Sandherr și cu știrea lui Henry. Documentul conținînd cuvintele: «această canalie de D.» a fost într'adevăr scris de Schwartzkoppen; totuși nu este vorba de Dreyfus, ci de Dalfus, care altă dată a dat atașatului german planurile fortificațiilor de la Nissa. Doamna voalată era d-na du Paty de Clam.

Liga patrioților

Paris, 14 Septembrie. — Ieri a fost un meeting de 1500 persoane sub prezența d-lui Déroutède. Acesta a pronunțat un discurs atîcînd mult pe d-nii Brisson, Clémenceau, Jaurès și Trarieu, vorbind în contra revizuirii și cerînd cetățenilor să reformeze Liga patrioților. (Apause. Strigăte de: «Trăiască arma! Jos Jidanii!»)

Adunarea a votat o ordine de zi de reconstituire a Ligii patrioților.

La eșirea de la meeting, un grup de contra-manifestanți a strigat: «Trăiască Zola! Jos armata!» S'a produs o mică învîlmăgălă căreia i-a pus capăt poliția. Două indivizi cari au strigat: «Jos armata!» au fost arestați.

Depeșile de azi

Serviciul Agenției Române

Suakim, 13 Septembrie. — Trupele anglo-egiptene au ocupat Gedaref, după o luptă vie. — Inamicul este înfrînt.

Cair, 13 Septembrie. — Generalul Kicener s'a întors la Ondurman, după ce a lăsat posturi la Fașoda, Sobat și Undam.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Guvernul a ajuns într-o stare care inspiră scîrbă.

Toată lumea e revoltată de infamiile cuprinse în numărul de Duminică al Voinței Naționale.

Chiar oamenii străini de politică își manifestă desgustul ce le-a pricinuit organul plastografilor.

Cind a ajuns cine-va în halul guvernului, ca să publice prin ziarul oficios minciuni infame ca acelea că d. Take Ionescu s'a sinucis sau că a fugit din țară, atunci în adevăr nu mai poate inspira decît cea mai adîncă scîrbă.

Ca să se constate pînă la evidență modul cum a falsificat Voința Națională comunicatul stăpînului său Iessensky, reproducem aici și traducerea unui ziar amic al trădătorului Sturdza, Tribuna Poporului din Arad:

Poftim Mărgăriteșcule: «Actul din chestiune merită pentru informarea personală a mitropolitului Miron Romanul, e conceput ca scrisoare privată din partea unei persoane ce nu aparține strict gremiului oficiului ministru prezidențial etc!»

Adaogăm că acest ziar ține isonul onagalului Mărgăriteșcule, susținînd înăd falsitatea documentului lui Iessensky.

Comisiunea europeană a Dunărei va începe săptămîna aceasta lucrările pen-

tru rectificarea cursului fluviului în fața Tulcei.

Se va tăia o bucată din malul stîng, așa că albia fluviului se va lărgi încă mai mult și va scăpa de virtejul ce se produce astăzi prin faptul că curentul apei se izbește de stîlca de pe lîngă far și produce un contra curent în susul apei, care face navigațiunea dificilă și une-ori chiar periculoasă pentru vasele mari.

Culisele politice

D. Eugen Stătescu, întorcîndu-se în Capitală Vineri seara, a avut ieri o lungă întrevădere cu d. Dim. Sturdza.

In urma acestei întrevăderi, colectivității au răspîndit svonul, că d. Eugen Stătescu ar fi acceptat propunerea primului ministru de a intra în minister, imediat după întoarcerea M. Sale Regelui.

D. Al. Djuvara, întrebât despre acest svon, a răspuns:

— Eu nu cred. Și am cuvînte de a crede, că fără a-și asigura concursul drapeliștilor, d. Stătescu nu va intra în minister. Cel mult, dacă va da un concurs platonice actualului guvern.

D. P. S. Aurelian s'a înapoiat Sîmbătă seară la moșia sa din Prahova, după ce a avut o lungă întrevădere cu d-nii Stătescu, V. Lascăr și Al. Djuvara.

D-na se va întoarce mîine în Capitală spre a-și consfățui cu căpeteniile grupării drapeliștilor, în vederea convocării unei consfățuiri plenary a drapeliștilor și steviștilor pe Duminecă.

Se vorbește că d. P. S. Aurelian va cere M. Sale Regelui la finele acestei săptămîni o audiență, spre a-și expune situația politică a partidului liberal.

Manifestul disidenților din Giurgiu

Disidenții liberali din Giurgiu intruniți la o consfățuire au lansat următorul manifest:

«Noi, semnatarii și aderenții manifestului politic din 3 Aprilie a. c., al liberalilor din Giurgiu;

«Fiind convocați și adunîndu-ne astăzi 28 August 1898, spre a ne consfățui în privința alegerilor comunale viitoare;

«In urma deliberărilor urmate,

DECIDEM:

«I. A ne presenta cu lista proprie și separată la ambele colegii comunale;

«II. A face să reapară organul nostru «Presa Liberă» sub direcțiunea domnului Nicolae Balănescu;

«III. A se desmîni prin publicitate știrea falsă, că domnul Nicolae Balănescu ar fi primit propuneri de la guvern, spre a fi ales deputat al colegiului al III Vlașca, în locul decedatului Eftem Ghermani.

După consfățuirea disidentă a început să apară banda de bivolari ciomăgași, despre a cărei operațiuni Presa liberă serie următoarele:

«In seara de Vineri 11 Septembrie c. mai mulți indivizi, amici al d-lui Epurescu, au voit să atace cu ciomege în piața centrală, pe d-l Gheorghe Hagi Peiu, alegător în colegiul III, și semnatar al programului nostru.

«Grație intervențiunei cetățenilor un scandal enorm a fost evitat.

«Dacă d-l Epurescu inaugurează prin astfel de provocațiuni în stradă perioada viitoarelor alegeri, nu noi vom fi responsabili de toate consecințele.

«Însă, dacă vom mai fi atacați, ne vom apăra prin toate mijloacele și cu toată energia.»

Privitor la demisiunea d-lui Gogu Cantacuzino, ministru de finanțe, ziarul parizian Le Temps primește din București următoarea telegramă:

București, 23 Septembrie.

Zgomotul ce a circulat asupra demisiunei ministrului de finanțe, Cantacuzino, se confirmă. Organul tinerilor liberali se declară în contra oricărui reconciliant și cabinetul Sturdza.

D. general Berendei a scutit de concentrări pentru manevrele de toamna aceasta, pe toți membrii corpului didactic primar urban, rural și secundar.

Aceasta pentru considerația că e începea anulul școlar, cînd profesorii au mai multă ocupație și răspundere.

Din cauza marei imbulzeli de elevi la clasa I de la școala de comerț gradul I din Iași, și din cauză că nu erau de cît 60 locuri disponibile, n'au fost primiți vreo 12 romîni.

Mai mulți cetățenii din localitate au cerut telegrafic ministerului înființarea de clase divizionare.

D. C. G. Costaforu a fost adine lovit prin pierderea copilului său de 11 luni.

Trimetem d-lui Costaforu și familiei cele mai sincere condoleanțe pentru durerea încercată.

Citim în Telegraful Român din Sibiu:

Guvernul maghiar a aflat de bine să oprească intrarea în Ungaria a ziarului «Epoca» din București. Toate foile ungurești o înregistrează aceasta că te miri ce bravură. «Magyar Allam» în deosebi se arală vesel și scrie:

«Este aceasta pierdere meritată și simțită pentru foile din România, care își ștîd eiștiga între romîni ungureni un număr considerabil de abonați, ca să agite contra noastră!»

Nò ke tare menunat, a lui «Magyar Allam» s'fat! Arată cît de temeinic cunoaște lucrurile despre care vorbește. Cînd se știe că ziarele din România numai chiar redacțiilor foilor de la noi vin, dar abonații n'are nici una aici. Așa

dar de «pierderea» ce «M-All», crede c'o simt, nu poate fi nici vorba.

D. Radu S. Campianu, senator liberal și fost primar al Brăilei, a încetat din viață Sîmbătă la amiază.

D. Anastasie Stolojanu, ministrul domeniilor, a sosit aseară în capitală, venind din Giurgiu.

D. și d-na B. P. Hasdeu sunt datorți a preveni pe amici și pe cunoscuți că Jof, la 17 Septembrie, urmează la cimitirul Șerban-vodă a un-spre-zecua aniversară de la reposedarea

Jullei Hasdeu

Cu începere de la 1 Septembrie, ori-cine va dori să se aboneze la ziarul «Epoca» plătinđ costul abonamentului de 20 lei pe un an, cu un adaos de 2 lei pentru Capitală și 2 lei 50 bani pentru județe, va primi franco, ca premiu, interesanta lucrare a cunoscutului scriitor Baba Novac «Judecata și judecătorii Mitropolitului Primat Ghenadie», un volum în 8 de 264 pagini elegant tipărit, cum și Tristia, cel din urmă articol al lui Alexandru Lahovari.

A se citi în pag. patra: Chestia zilei, Depeșile de terți și Plîngerii.

ULTIMA ORA

Serviciul «Agenției Romne»

Madrid, 14 Septembrie. — Membrii comisiunii păcit au plecat la Paris.

Paris, 14 Septembrie. — Libre Parole zice că Esterhazy a trimis generalului Chanoino o depeșă, protestînd contra ultimei publicațiuni a ziarului Observer.

Le Matin semnaleză numeroasele vizite făcute ieri d-lui Sarrien de către colegii săi din minister. Ziarul adaugă că scopul acestor vizite era să hold-rască pe d. Sarrien ca să propuie consiliului miniștrilor trimeterea dosarului Dreyfus la Curtea de casație.

Poșta Administrației

D-nii depozitari de ziare: I. Raicu Panetu din Panetu S. Goldner din Platra-N., Al. Romanescu din Pascani, sunt rugați pentru ultima oară să ne trimită sumele ce ne datoresc.

DIMITRIE ENESCU

Restaurant și Grădină

BUCATARIE ALEASA

București, Strada Sfintu Ionica

La 29 Septembrie 1898 se vor vinde prin licitație publică la Triunulul Ilfov Secția de Notariat Imobilele următoare

aparținînd succesiunii V. G. Porumbaru

1) Imobilul din Strada Icoanei No. 29 41 m. 60 fațada și 58 m. fundul, clădirea cu un etaj, avînd un apartament și 6 prăvălii, licitație începe cu prețul de lei 55322.

2) Imobilul din Strada Isvor, No. 58 41 m. 80 fațada și 26 metri adîncime și o coadă în fund, clădire cu un etaj ridicat, avînd 7 camere, grajd, șoproan. Licitația începe cu prețul de lei 27396.

INSTITUTUL de DOMNIȘOARE STANESCU

fost Institutul Englez

București, Calea Rahovei No. 36

Cursuri primare, secundare și facultative. Elevii din cursul primar și secundar pot da examen la școalele Statului. Se primesc și elevi, care urmează externatul secundar, școala profesională și Conservatorul, fiind toate în cea mai mare apropiere.

Îngrijire pînăteasă, educație aleasă, învățatură serioasă. Toate elevetele școlii noastre prezentate la examen la școala Statului au reușit cu succes. Iar cele ce au urmat a cursul anului la școala școlii, toate au fost promovate parte chiar premiate.

Informații se pot trimite la cerere. Inscrisurile încep la 30 August.

Sit. 68

Directoare

Lucreția D. Stănescu

Dr. G. Diamandy

din Brăila Sit. 29

Stabilit în VIENA I Kärnthnerstrasse, 5 Consultățiuni cu somitățile medicale Specialist pen tru masagi și Ortopedi

Noul Institut D. D. PASTIA
 REAUTORIZAT DE
 MINISTERUL INSTRUCȚ. PUBLICE
ANUL AL XI-lea
 = I AȘI =
 8, STRADA BANU, CASELE BUNICE

Acest institut se imparte în două secții: SECȚIA PRIMARA și SECȚIA LICEALĂ. Un corp profesoral, compus din cei mai buni institutori, profesori și pregătitori, propune materiile prevăzute în programul statului, în secția primară. De și Institutul conform regulamentului în vigoare, are dreptul să fie esamene de fine de an, totuși, spre mai sever control, direcțiunea prezintă elevii la școalele Statului, spre esaminare. Elevii secției liceale urmează cursurile liceului național, care e alături, găsind în institut o întreținere și o educație desăvîrșită; pregătitori într'adins aleși, vor prepara cu elevii lecțiile zilnice. Această secție a fost reorganizată spre perfecționare.

Situația pe anul școlar 1897-1898 ne arată un rezultat strălucit, nefiind de cît UN singur repetent. Aceasta grație unui sistem special de întărire a elevilor cari se desvoltă mai tîrziu sau cari au rămas, din diferite cauze, mai în urmă cu învățătura.

Limbile franceză și germană se predau cu tot dinadinsul, de către profesori și pedagogi cu tîrguire aleși din Germania și Franța. In urma cererii mai multor părinți s'a înființat un curs a parte de limba greacă modernă. Muzica vocală și instrumentală, desenul, dansul și celelalte arte de agrement se propun de cei mai buni maeștri.

Numărul elevilor e cu voință MABGINIT, căci direcțiunea are ca normă lucrarea și supravegherea INDIVIDUALĂ a elevului, afit în sens educativ cît și instrucțiv. Grație acestei dispoziții, direcțiunea pòte da desvoltărei fizice o deosebită atențiune; copii debilii sau supuși unui tratament medical sunt obiectul unei supravegheri deosebite; pentru acei cari urmează o cură de lapte s'a instalat o lăptărie în Institut chiar.

Inscrisurile încep la 15 August și se sfințesc la 15 Septembrie. Cea mai mare parte din locuri fiind reținute, părinții cari vor a-și plasa copiii în acest institut sunt rugați a înștiința cît mai de vreme direcțiunea.

DREPT ORI-CE LĂMURIRE A SE CERE BROȘURA EXPLICATIVĂ A ȘCOALEI, CARE SE VA TRIMITE LA CERERE, adresa numai să fie citată și lămurit dată.

Sit. 66

DIRECȚIUNEA.

NOUL

INSTITUT DE BĂȚI

sub direcțiunea d-lor

I. CLINCIU și G. POPA

profesori la liceul «Lazăr»

București, Calea Plevnei, No. 104

Cursuri primare și liceale complete. Autorizate a trece esamene în Institut și a libera certificate echivalente cu cele ale școlilor publice. Preparațiunile pentru școala militară și comercială. A funcționat, anul trecut, cu următorul corp profesoral, la care în Septembrie; se va mai face oare-cari îmbunătățiri:

- Pr. C. IONESCU, licențiat în teologie, profesor la asilul «Elena Doamna».
- G. ADAMESCU, licențiat în litere, profesor la gimn. «Sîncal».
- I. ODOR, absolvent în litere, profesor supl. lic. «Lazăr».
- G. POPA, licențiat în litere, profesor la lic. «Lazăr».
- G. SIMA, absolvent în litere, sub-directorul Institutului.
- N. B. COLCEAG, licențiat în litere și filosofie, prof. la gimn. Sîncal.
- L. LEVÉQUE, licențiat în lit. prof. la liceul «St. Sava» și Mihail Viteazul.
- M. SCHÖFF, licențiat în litere.
- C. POPOVICI, prof. la Seminarul «Nifon».
- I. CLINCIU, licențiat în litere și filosofie, prof. la liceul «Lazăr».
- G. M. IONESCU, licențiat în litere și teologie. ST. STOICESCU, licențiat în matematică, prof. la lic. «Lazăr».
- I. BUCURESCU, licențiat în matematică prof. la Seminarul «Nifon».
- I. NOAGHEA, absolvent al școlii de agricultură.

SIM. ST. RADIANU, licențiat în științele naturale, prof. la liceul «Lazăr».

N. CLINCIU, doctorand în medicină.

D. I. GHIMPA, licențiat în științe, fizico-chimice, prof. la liceul «Lazăr».

CHESTIUNEA ZILEI

Afacerea Picquart

Chestia zilei e afacerea Picquart. Această afacere agit acum spiritele în Paris. În cercurile republicane domnește o consternare adîncă. Partida militară pare hotărîtă să împiedice cu orice preț revizuirea, și ducе o luptă înverșunată contra cabinetului Brisson.

Aurors publică următoarele detalii asupra mijloacelor de care ar fi uzat Zurlinden pentru a aduce pe Picquart înaintea unui tribunal militar:

Felix Faure și prietenul său Zurlinden au amăgît pe Brisson. Pe cînd Zurlinden era încă ministru de război, a îndemnat pe ministru de justiție, Sarrien, să-l predea justiției militare pentru că a falsificat actul «Petit bleu».

Sarrien răspunde că Picquart se găsește acum înaintea justiției civile și trebuie să se aștepte deciziunea ei. Zurlinden se arată satisfăcut, dar în același timp în statul-major se făcuse un act, în care Picquart era învinuit de fals. Apoi își dăde demisia și generalul Chanoine îl urmă la departamentul războiului. Zurlinden fu numit din nou guvernator al Parisului, și trimise un ofițer de ordonanță la noul ministru de război pentru ca să iscălească niște hirtii. Chanoine iscăli tot, fără să cerceteze mai de aproape actele. Între aceste hirtii se afla și actul pentru urmărirea legală a lui Picquart. După un ceas, Sarrien făcuse această gravă descoperire pe cale oficială. Dînsul înștiință pe Brisson; celălalt ministru pînă în timpul din urmă nu știa nimic de aceasta. În consiliu de miniștri nici n'a fost vorbă despre noua persecuție contra lui Picquart.

DE CITIT

De aceia ce suferă de Bășica Udului

Oricine știe că rinichii sunt ocupați fără întrerupere să separe de singele ce le traversează, o mare cantitate de apă conținînd în soluțiune săruri și alte produse care ar

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

COMTESA DASCH

12

CHIVA ȚIGANCA

Acolo un trunchi de arbore pus d'a curmezișul îl arăta urma potecii. În mijlocul copacilor zări fum dincolo de apă, și vro-o cite-va femei vorbind tare în limba de care se slujiseră țigăncile în înștiințară că ajunseser la capătul alergărei sale. Pășii atunci cu mai multă grijă, pentru că isbutirea întreprinderii atrîna de la dibăcia sa; necunoscînd drumurile celor pe care voia să-l surprinză, era neîndeminatec.

Ludovic înaintă încet pînă ce găsi o retragere sigură. Nechezarea unui cal îl făcu să creadă că Chiva era acolo și că la întimplare de va fi descoperit nu va rămînea fără sprijin. Brazil cel deși îl înfățișau tot odată și greutate și adăpost.

Pășii săi nu se auzeau prin iarba și trăgea nădejde că o să-și ascundă îndrăzneala. O cîntare monotonă se auzi de odată, glasul era al unui bărbat care ar fi fost mai plăcut dacă ar fi fost mai varit. Negreșit, țiganii erau în partea aceea și poate sărbătoreau vestitele taine de care toți se înfricoșau.

Marchizul înainta mereu, cînd o mulțime de cinci se repeziră asupra lui lătrînd, cu ochii infocați și cu gurile căscate.

Ronsard era curajos, avea mai cu seamă multă prezență de spirit; se dete îndrăgît și trase spada, prevăzînd că lupta putea să fie

primejdieasă; însă și făgădui numai și de-a nu-l zădări de geaba. În curînd se arătară două sau trei țigani în urma cîinilor, pe care Ludovic, prin pozițiunea lui îi ținea în respect și care se mulțumeau d'a lătra cu furie. Țiganii, văzîndu-l cu spada în mînă, stătura în loc, îl vorbiră moldovenește și-l priveau cu mai multă mirare decît îl privea el pe ei: în adevăr, vedea înția oară un nobil francez și îmbrăcămîntea lui neobișnuită i-se părea că e de pe cealaltă lume.

Marchizul se simțea foarte incurcat: nu înțelegea ceea-ce-i spuneau țiganii și nu putea să fie nici el înțeles de dinșii; căuta un mijloc de scăpare, dar minia dușmanilor săi creștea în fața tăcerii sale. Pronunță numele Chivei ca un talisman.

— Chiva! Chiva! repetară ei și mai întăritați.

— Da, Chiva, strigă din nou Ronsard. Chiva cea frumoasă să vie să mă scoată din mîinile voastre, demonilor, căci alt-fel dau în voi.

Sfîșind aceste cuvinte și ridică spada, țiganii se traseră înapoi; însă unul din ei, mai îndrăzneț, năvăli asupra tinărului și împreună cu celălalt îl desarmară, apoi, ținîndu-l de brațe, îl duseră la corturile lor.

— Iată-mă, cugetă el la privirea acelei tabere ciudate; cum voiți mai scăpa, dacă voiți scăpa!

Intrară atunci într-un luminiș, pe cari țiganii îl făcuseră, tăind copacii. Se ocupau cu diferite lucrări pe cari le întreruseră la ivirea prizonierului, întorcîndu-și toți ochii către el. Femeile se sculară ținîndu-și copiii în brațe, scoaseră strigăte de mirare. Pe un dimb, în mijlocul cercului, sta bătrînul Petrache, îmbrăcat în ipingea lui roșie și ascultînd cu luare aminte istoria ce-l povestea tinărul țigan, ținînd un cal

dusă. În caz cînd Picquart va compare înaintea tribunalului militar, va fi condamnat pe 10 sau 20 de ani...

«Încă un amănunt: actul «Petit bleu» adresat lui Esterhazy, se zice că nu emană de la atașatul militar german Schwarzkoppen, ci de la un agent al său, a cărui scriere a recunoscut-o Picquart.»

Amicii lui Esterhazy

Amicii lui Esterhazy, spune același corespondent, doresc ca Esterhazy să se reintoarce în Franța. El se tem de descoperirile, de mărturisirile cu cari amenință dînsul în presa zilnică engleză.

În caz cînd statul-major i-ar oferi și mai departe scutul său, Esterhazy se poate întoarce și chiar să afirme că n'a fugit din patrie.

Ecouri din presă

Toate jurnalele republicane își exprimă indignarea lor contra celor întimplute cu Picquart.

Sunt abia două săptămîni de cînd Picquart fiind autorizat de Sarrien, a făcut o expunere asupra falsurilor din actele Dreyfus, căreia ministrul de justiție i-a dat atenția cuvenită. S'ar părea că partida militară vrea să împiedice pe Picquart ca să mai vorbească ori să mai scrie.

Clemenceau în Aurors face răspunzător pe Brisson și pe Felix Faure de acest fapt. Aceștia, zice Aurors, au cedat amenințării cesarilor și antisemiților, aducînd pe Zurlinden la ministru, pentru a acoperi pe înalții complici ai statului-major în atacurile Henry și Paty de Clam.

Jaurès în Petite République spune că statul-major a comis multe crime. Cea mai mare este aceea contra lui Picquart. Națiunea se va întreba de ce statul major se teme așa de mult de revizuire și combină machinațiuni așa de criminale contra ei. În

dignarea poporului va crește proporțional cu crima conducătorilor armatei.

Stèle zice: «Această ultimă măsură contra lui Picquart va rămîne fără efect. Se va dovedi lămurit de unde pornește «Petit Bleu» și onorabilitatea lui Picquart va străluci și mai mult!».

Millerand în Lanterne: «E prea mult! Cu toate aceste măsuri, adevărul nu mai poate fi reținut.»

Figaro crede că ministrul de război ar împărtași părerea lui Henry că actul din «Petit Bleu» e fals. Persecuția lui Picquart nu pornește din consiliu de miniștri, unde n'a fost discentată, ba chiar s'a ivit un conflict între autoritățile civile și militare asupra închisorii în care trebuie ținut Picquart.

Eclair acuză pe Sarrien de ușurîță. Rochefort nu pune la îndoială vinovăția lui Picquart. Picquart ar fi primit mai multe sute de mii de franci pentru a produce un document contra lui Esterhazy.

Depeșile de ieri

Serviciul «Agenției Romine»

Paris, 12 Septembrie. — Astă-seară s'a u lipit pe zidurile Parisului niște afișe cu portretul ducelui d'Orleans și conținînd aceste cuvinte: «În curînd va apare ducel d'Orleans.»

Paris, 12 Septembrie. — Starea d-lui Olivier, redactor, rănit de d-na Paulmier, s'a îmbunătățit. Se speră că va scăpa.

D. Paulmier, deputat, a trimis martori d-lui Millerand.

Sofia, 12 Septembrie. — Ministrul de reșel a rechemat pe rezerviștii de la a 12 plînă la a 17 clasă a diviziilor din Sofia și Widin, pentru a participa la manevrele de

cetate ce se vor face în jurul acestor două cetăți.

Viena, 12 Septembrie. — Se anunță din Roma Corespondenții Politice că toate cabinetele au trimis adestiunea lor în principiu la inițiativa italiană în privința represiunii anarchismului. — Deci în curînd se va face propunerea formală în privința întrunirii unei conferințe.

Odessa, 12 Septembrie. — Douăzeci și cinci de ofițeri și 707 oameni au plecat ori în insula Creta, pe bordul vaporului Kîew, spre a înlături trupele rusești.

Wei-Hai-Wey, 12 Septembrie. — Situația în China se consideră ca gravă. Mai multe corăbii engleze au plecat la Taku.

PLÎNGERI

Ma mulți proprietari din str. Aureolei din Capitală, ne roagă să atragem atenția celor în drept asupra depozitului de petrolă a lui Elias Isac din acea stradă No. 22.

Regulamentele comunale prevăd că aceste depozite trebuie să fie cel puțin cu 15 m. departe de stradă și de orice clădire. Depozitul sus numit este alipit clădirei principale din aceeași curte, lucru ce poate da naștere la o mare nenorocire.

INDUSTRIE NAȚIONALĂ

Pinzeturî bune. Vinzare en gros și en detal. P. Papadopol, Piața Anzei, No. 24.

frecventă, mai cu deosebire la persoane de oare-care vîrstă, este catarul bășicel. Boala produce în partea de jos a burții o durere surdă.

Mijlocul cel mai simplu, cel mai sigur și cel mai economic pentru a combate această afecțiune penibilă și care se poate termina prin a deveni primejdieasă este de a bea la fiecare masă apă de gudron.

Altă dată se puneau gudron în fundul unei cafele cu apă și se mișca de două ori pe zi timp de o săptămînă, înainte de a l întrebu-

ința. Apa nepuțin să disolve de cit o cantitate de gudron extrem de slabă, nu se obține de cit un produs foarte puțin activ și de un gust acru și neplăcut.

Azi multumită unui farmacist foarte distins din Paris, d-nu Guyot care a reușit să facă gudronul solubil în apă, se găsește azi la toate farmaciile sub numele de Gudron Guyot, o li-coare foarte concentrată de gudron, care permite a prepara la moment la trebuință, o apă de gudron foarte limpede și foarte efice.

O lungurîță de cafea, de Gudron Guyot, a

mestecată în fie care pahar de apă sau de hăutură ce se obișnuiește la masă este de ajuns, în cele mai adese ori pentru a vindeca catarale de bășica cele mai înverstate; gudronul sporește dăsa urinelor, excită pofa de mîncare și înlesnește digestiunea. Gudronul este în prima linie un antiseptic, și omorînd microbii, cauzele boalei, ne vindecă.

de căpăstru. Ochiul săi nemișcă și se îndreptară ca și ai celorlalți spre străin; le impuse tăcere și pe dată fie-care rmuți.

— Ce este? Ce aduceți aci? întrebă el.

— Un necunoscut, un om după cea-laltă parte a rîului, se vede că e din cel ce a venit cu principele Mihail.

— Și ce vrea, ce caută între noi?

— Nu-l înțelegem limba; l-am găsit dînd tir-coale împrejurul satului și căutînd să se ascunză.

Sgomotul infernal al ciocanelor reincepu cu baterea căldărilor; din minutul în care vîtaful primii să cerceteze el pricina, nimeni nu părea că se mai ocupă de aceasta. Ronsard căută să zărească pe Chiva spre a se explica cu dînsa, și nevăzînd-o, începu să se melinicească de despoziția lui.

— Aduceți încoace pe străinul acela l voiți înțelege eu, voi știți ce trebuie să fac. adause el într-o franțuzește stricată.

Ronsard se apropie.

— Nu cer alt ceva, zise el cu vioiciunea care nu-l părăsise de loc chiar în împrejurările cele mai grele și care făcea tîria caracterului său, de cit să ne delușim, voinice. Trebuie să mă recunoști căci eu te-am recunoscut: ești cinstita căpetenie ce am găsit la sosirea mea cu înalțimea sa și știți că n'ai de ce te teme de mine.

În acel minut marchizul înlîni arzătoarea căutătură a lui Vasile pironită asupra-i și, arătîndu-l cu mina, adăugă:

— Și acesta o știu bine, fiind că te înșoțea.

— Nu te am văzut, răspuse bătrînul țigan, și dacă ai fi fost înzestrat cu mai multă cumîntenie, ar fi trebuit să ei seama că sunt orb.

Dar nu e nimica, ce poștești?

— Întimplarea și curiozitatea numai m'au adus p'aci.

— De ce te-ascunde-ai?

— Frumoasă întrebare, să înțelege ca să văz fără să fii văzut.

— Aveai dar gînduri rele.

— Nici de cum; trăgeam nădejde să descoper niscal laine ciudate pe care să le povestesc la întoarcerea mea în țară. Și apoi, să văd și pe Chiva.

Fața bătrînului se îndăspri.

— În seama la ceea ce s'au, franțuzule, cugetă că Chiva este mai pre sus de cit o reșină.

— N'am știut și m'i pare bine că am aflat-o.

— Așa, Chiva nu te cunoaște și nici nu vrea să te cunoască. De ce te puși în calea ei? Poate să îți se întimplă ceva din aceasta.

— Atunci chiamă pe Zinea.

— Pe Zinea, sora mea, și de ce?

— A, Zinea e sora d-tale, așa dar toate sînt de neam; acum înțeleg cîntea ce-mi faci. Zinea a alăptat pe prințul Mihail caier e prietenul meu, ea mă va ocroti.

Galopul unui cal și un glas incîntător întrepruse această întrevorbire. Chiva cu Dochia se arătară la intrarea luminișului și într-o clipă, sări jos după cal și se apropie de unchiul său. La vederea marchizului, scoase un strigăt de mirare:

— D-ta aci, domnule, și pentru care pricină?

— Prințul și eu te-am urmărit astăzi de dimineață, frumoasă Chivo; principele s'a reîntors la castel, prințesa Ruxandra l-a chemat; eu mi-am urmat calea, iată tot.

— Și nu te temi de minia oamenilor în a căror locuință străbăți fără voea lor?

— Nu prea mă temeam și acum nu mă mai tem de loc, dacă ești aci.

— Și principele se luase după mine? Ce voia?

— O, Doamne, nimic de cit să văz pe dracul!

Chiva lăsă capu în jos.

— Tac!, tac!, urmă ea, și ia seama să nu te înțeleagă aceștia, n'ai scăpa viid d'aci.

— Unchiule, adause ea în limba lor, trebuie să dai îndărăt drumul acestui boer, e cel mai bun prieten al M. Sale, să nu i-se atingă un fir de păr.

— Va fi dus afară din tabără, Chivo; cu toate acestea trebuie pedepsit, căci fără asta nu vom mai fi liniștiți.

— Vom pleca din acest loc, zise Chiva, dar luf să i se dea drumul.

— Și eu nu vreau, întrepruse Vasile. Plumbul a clocoțit cînd s'a apropiat el de mine, înția oară, se vestea un dușman; profetia e împlinită, fiind că e aci ca să te vadă, Chivo, și pentru că vrei să-l scapi, trebuie să moară.

— Și eu 'ți spun că nu va muri, strigă o nouă ființă, care intra atunci în cerc, nu va muri, fiind-că e oaspele acestei țări, și aceasta țară este a strămoșilor săi.

Era Zinea, Chiva frumoasă prin inspirația și dezordinea ei. Zinea, al cărui păr alb filșia pe umeri, Zinea ținînd în mînă o nua de salcie și pe care o îndoea în formă de cerc în jurul prizonierului, ca și cum ar fi voit să-l jăzească.

Ochiul lui Vasile scintila. Cunoștea puterea vrăjitoarei asupra-lui și cruzimea l naturală, unită cu gelozia l făcea să se teamă că nu va isbuti.

(Va urma).

COMPANIA GENERALA

CONDUCTELOR DE APĂ, din Liège (Belgia)

SUCURSALA DIN ROMÂNIA

Bioururi și Magazine: Calea Griviței, No. 22

Compania se însărcinează cu toate proiectele și cu toate lucrările de instalațiuni de apă pentru administrațiuni, autorități și pentru particulari, precum Conducte de fontă, de fier, de plumb—robinețarie, idrometru, Water-closets, băi, lavabouri, tot-à-l'égoût, spălătorii, etc.

Ea are reprezentanța exclusivă a filtrelor Chamberand, sistem Pasteur, singurele adoptate de guvernul francez. Peste scurt timp Compania va fi instalată în propriul său local; cu această ocaziune biourourile și magazinele sale vor fi mărite în mod considerabil. Sit. 20

Fabrica de Motoare Deutz, Colonia-Deutz

42.000 motoare de o putere mai mare de 170.000 cai în exploatare, din cari peste 100 de motoare în România 210 premii și distincțiuni numai pentru motoare cu gaz și benzină

Motoare originale „Düsseldorfer“ cu gaz și benzină pentru scopuri industriale și iluminat electric de 1/2—600 cai putere.

Prospecte și devisuri gratis și franco

Singurul depozitar pentru România

E. WOLFF

Sit. 27

BUCUREȘTI, Strada Sfintu Dumitru No. 3

PODAGRA, PIATRA REUMATISMELE

sunt vindecate prin

Sărurile Granulate Efervescente

de LITHINA

de CH. LE PERDRIEL

LE PERDRIEL & Co, Paris.

SOCIETATEA PE ACȚIUNI

PENTRU

Construcții de Căi ferate Secundare și Industriale

Representant general B. COURANT

București, Strada Academiei No. 3

Mare depou permanent la București și Galați

ATELIERE ÎN BUCUREȘTI

Cumpărăm ori-ce cantitate de șine și vagonete usate, cu prețuri convenabile

Fabrica E. LESSEL

Lemne de construcție (Depozitul cel mai important și cel mai bine asortat în toate dimensiunile oarecîte și speciale.)

Dușumele uscate de molift (Ca specialitate. Vinzare lunară de 10,000 m. pătrați.)

UȘI ȘI FERESTRE în 43 tipuri gata de așezat

Traverse de Fier I tip 12 pînă la 30.

Ciment portland din Brașov (se furnizează prompt în detalii și în vagoane.)

LEMNE de FOC (tăiate și despicate specialitate cer.)

Serviciul prompt și conștințios. — Dimensiuni exacte. — Toate produse de l-a calitate. — Linia de garajis C. F. R. în curte. Telefon No. 25.

Sit. 33

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL

VIN DE VIAL este un modicator puternic al organismului în cazurile de: obnăvitate generală, creșterea întârziată, osteoporoză lungă, anemie, porderoa apăsătoare, a forțelor stăbiciunel norvezo.

Dosa este de un păhărel de lichior înaintea mesei. El completează nutrițiunea insuficientă a bolnavilor și a convalescenților.

Farmacia VIAL Lyon, rue Victor-Hugo, 14 și în toate farmaciile